

[Axel B. Lange.]

blandt de rejsende paa denne Bane, fordi saa mange Mennesker, som har deres Arbejde i København, benytter den, altid kommer foran i Kapløbet. De ældre maa saa nøjes med de daarligste Pladser, hvis der overhovedet er Mulighed for at komme til at sidde ned. Men det er kun, naar det er rigtig godt, at det gaar saaledes, for det sker en Gang imellem, at der slet ikke er noget Tog, idet nemlig enten S-Toget er gaaet, eller, hvis Rejsen gaar den modsatte Vej, der intet Tog er til Frederikssund. Som Eksempel paa, hvad der kan opleves paa denne Bane, vil jeg nævne, at en Søndag i Januar Maaned, da det pludselig blev 25 Graders Frost, stod der et Par Hundrede Passagerer paa Vanløse Station og ventede i tre Timer paa at blive transporteret videre, uden at de kunde faa nogen Besked om, hvornaar det kunde ske. Der er ikke større Mandskab der paa Banen; jeg har i hvert Fald aldrig truffet nogen, som, naar der var noget i Uorden, har vidst, hvad Grunden var dertil. Der er ingen Ventesal paa Vanløse Station; der er nogle Glasskabe, hvor der kun kan være en meget lille Del af Passagererne, saa at Hovedparten af dem, den omtalte Dag maatte opholde sig i de 25 Graders Frost paa en aaben, højtbeliggende Perron, som er meget udsat ikke alene for Kulde, men ogsaa for Blæst. Men dette er ikke et enestaaende Tilfælde; det er sket Gang paa Gang i den Tid, man har haft den nuværende Ordning ved Frederikssundsbanen, at Passagererne har maattet opholde sig paa den aabne Perron i stærk Kulde. Det er efter min Mening en Ordning, man ikke kan byde Passagererne. Ganske vist lever vi i en Tid, hvor man har det Indtryk, at Statsbanerne egentlig er utilfredse med, at der er nogen, som benytter dem. Det er ogsaa muligt, at de bliver benyttet for stærkt. Men man kan ikke bebrejde de Mennesker, der bor ved Frederikssundsbanen, at de benytter Banen. En meget stor Del af dem har deres Arbejde i København og har indrettet sig paa at bo derude. Under de nuværende Boligforhold i København er det ikke muligt at flytte til der. Det er derfor klart, at der er megen Utilfredshed med den Ordning, man har faaet; og selv om Statsbanerne i Øjeblikket er tilfreds med, at Banerne bliver benyttet saa lidt som muligt, vil der formodentlig og forhaabentlig komme andre Tider, hvor Statsbanerne efter min Mening ikke vil kunne byde det rejsende Publikum de Forhold, der nu er paa Frederikssundsbanen.

Axel Christensen: Den Forlægning af Jernbanelinien fra Hillerød til Frederiksværk, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, løser Spørgsmaalet paa en udmærket Maade, og jeg vil derfor takke den højtærede Trafikminister for Lovforslagets Fremsættelse.

Den Ændring i Linieføringen, som ifølge dette Lovforslag skal foretages, løser mange vigtige Problemer. Først og fremmest vil Banen komme til at betjene et større Opland, og for det andet undgaar man Bygning af flere Vejviadukter, som uden Tvivl ellers vilde blive paakrævede, om Vejtrafikken i Fremtiden skal kunne klares tilfredsstillende. Naar man saa desuden er klar over, at Omlægningen ogsaa i Dag i høj Grad kommer til at gavne baade Trafikforholdene i Hillerød By og Ekspeditionsforholdene paa Hillerød Station, er der kun det Spørgsmaal tilbage, om Omlægningen er økonomisk forsvarlig. Dette sidste kan der ingen Tvivl være om, navnlig fordi man paa en Del af Strækningen kan benytte Banelegemet fra den nedlagte Midtbane. Det er derfor naturligt, at Lovforslaget har vundet Sympati og Tilslutning fra alle Sider.

En væsentlig Omlægning af en Jernbane hører nutildags ikke til de mest almindelige Begivenheder. Ofte er en saadan Omlægning ugørlig af Hensyn til de Forandringer, som den vil afstedkomme baade for Bebyggelsen og Vejforholdene og for mange andre lokale Interesser, men saadanne Vanskeligheder forekommer slet ikke i dette Tilfælde.

Lovforslaget er fremkommet som Resultat af meget indgaaende Forhandlinger mellem alle interesserede Parter paa Egnen. Man siger ellers ofte, naar en Sag skal igennem mange Instanser, at saa kommer Resultatet undertiden til at se helt anderledes ud, end man ønskede paa Forhaand, men om denne Sag kan det vist med Rette fastslaaes, at der her foreligger et Forslag, som alle paa den paagældende Egn ser hen til med stærke Ønsker om at faa gennemført netop, som det er udarbejdet og forelagt.

Jeg vil derfor rette en Tak til de Kræfter, der fra forskellig Side blandt Egnens Beboere har ydet deres Medvirken til det Resultat, der her skal tages Stilling til.

De mange Detailforhold, som der er peget paa under Sagens Behandling i Folketinget, finder jeg ikke Anledning til at gentage. Vi er fra mit Partis Side klar over, at den Overenskomst, der er opnaaet om Udgifternes Fordeling, ligger paa et rimeligt Grundlag, og vi respekterer den Enighed, der paa Forhaand er opnaaet mellem alle